

MRF 2021.225

Miljø- og Fødevarerklagenævnets afgørelse af 16. august 2021, j.nr. 18/05534

Afslag på lovliggørende dispensation samt påbud om reetablering af et opdyrket beskyttet overdrev stadfæstet, da der på tidspunktet for opdyrkningen og ved naturbeskyttelseslovens ikrafttræden var tale om et historisk overdrev omfattet af beskyttelsen i naturbeskyttelseslovens § 3.

Sagen omhandlede et registret beskyttet overdrev på en af E ejet ejendom. Registreringen dækkede et areal på 4.747 m², som var beliggende på en sydvendt skråning i begyndelsen af en markant smeltevandsslugt. Arealen var blevet vejledende registreret af Nordjyllands Amt i 1995. E rettede i oktober 2015 henvendelse til kommunen, idet han bestred størrelsen af arealet. Kommunen blev i den forbindelse opmærksom på, at der kun var et tilbageværende areal på 1.570 m², der kunne betegnes som et overdrev, hvor resten af overdrevet ifølge kommunen var blevet opdyrket mellem 2002 og 2004. Den opdyrkede del af overdrevet udgjorde efter kommunens opfattelse i alt ca. 3.177 m², heraf 630 m² mod øst (delareal A) og 2.547 m² mod syd og vest (delareal C). I oktober 2016 meddelte kommunen afslag på lovliggørende dispensation til opdyrkning af overdrevet i medfør af naturbeskyttelseslovens § 3, jf. § 65, stk. 2, og meddelte samtidig påbud efter naturbeskyttelseslovens § 73, stk. 5, om fysisk reetablering af den opdyrkede del af overdrevet på delareal A og delareal C. Afgørelsen blev påklaget af E, der bl.a. anførte, at delarealerne A og C ikke udgjorde beskyttet historiske overdrev på tidspunktet for opdyrkningen i 2003/2004, og at delarealerne allerede var opdyrkede, da E overtog ejendommen i 1990. Miljø- og Fødevarerklagenævnet (formanden) bemærkede indledningsvis, at naturbeskyttelsesloven fra 1992 oprindeligt kun omfattede historiske overdrev, og at det først var efter en ændring af loven, at alle biologiske overdrev med virkning fra 1. oktober 2004 blev omfattet af beskyttelsen i § 3, stk. 2, nr. 4. Idet delarealerne A og C var blevet opdyrket mellem

2002 og 2004, var det derfor af afgørende betydning for vurderingen, om der var tale om et historisk overdrev. Nævnet fandt imidlertid ikke grundlag for at tilsidesætte kommunes vurdering af, at hele det registrerede areal var et beskyttet historisk overdrev ved naturbeskyttelseslovens ikrafttræden og på tidspunktet for opdyrkningen af delområderne i 2002 og 2004. Nævnet lagde herved vægt på, at det registrerede areal i perioden 1945-2002 på luftfotos fremstod anderledes end markerne nord og syd herfor, hvilket ifølge nævnet indikerede, at arealet ikke havde været dyrket i denne periode. På luftfoto fra 1992 fremstod arealet rodet og med mange farvenuancer, hvilket efter nævnets tolkning viste, at der var tale om et naturareal med en lang kontinuitet. Nævnet lagde endvidere vægt på, at der ved kommunens besigtigelse af arealet i 2010 og 2019 blev registreret karakteristisk overdrevsvegetation på den uopdyrkede del af arealet, at arealet var beliggende på en sydvendt skråning i en markant smeltevandsslugt, og at jordbunden var tør og bestod af smeltevandssand. Nævnet fandt således efter en samlet vurdering af arealets driftshistorik, jordbund, beliggenhed, topografi og vegetation på den tilbageværende del, at det registrerede areal levede op til kriterierne i registreringsvejledningen for at være et beskyttet historisk overdrev. Nævnet fandt herudover, at der ikke med klagen var fremkommet oplysninger om særlige omstændigheder, der kunne begrunde en dispensation fra naturbeskyttelseslovens § 3. Miljø- og Fødevarerklagenævnet stadfæstede herefter kommunens afslag på lovliggørende dispensation samt påbud om reetablering.

Kommentar: Uanset Miljø- og Fødevarerklagenævnet stadfæstede afgørelsen og dermed både afslag på lovliggørende dispensation og påbud om genopretning, følger det forudsætningsvis af Højesterets dom i **MRF 2021.200 H**, at klagenævnet alene har taget stilling til, at der var sket ulovlig opdyrkning af et historisk overdrev omfattet af naturbeskyttelseslovens § 3, og at der ikke kunne meddeles lovliggørende dispensation. Derimod har nævnet ikke med stadfæstelsen taget stilling til selve påbuddet om den fysiske lovliggørelse, da nævnet ikke har kompetence hertil, jf. naturbeskyttelseslovens § 78, stk. 1, 2. pkt.

Stadfæstelse af afslag på lovliggørende dispensation samt påbud om retablering af beskyttet overdrev i Aalborg Kommune

18/05534

Miljø- og Fødevareklagenævnet har truffet afgørelse efter naturbeskyttelseslovens § 3, jf. § 65, stk. 2, jf. § 78, stk. 1.[1]

Miljø- og Fødevareklagenævnet stadfæster Aalborg Kommunes afgørelse af 6. oktober 2016 om afslag på lovliggørende dispensation samt påbud om retablering af beskyttet overdrev på matr. nr. [F1] Torderup By, Gunderup, beliggende [A1], 9260 Gistrup.

Aalborg Kommune fastsætter en ny frist for påbuddets efterkommelse.

Det indbetalte klagegebyr tilbagebetales ikke.

Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse er endelig og kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed, jf. § 17 i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet[2] og gebyrbekendtgørelsens § 2.[3] Eventuel retssag til prøvelse af afgørelsen skal være anlagt inden 6 måneder, jf. naturbeskyttelseslovens § 88, stk. 1.

Afgørelsen er truffet af formanden på nævnets vegne, jf. § 8 i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet.

1. Klagen til Miljø- og Fødevareklagenævnet

Afgørelsen er den 4. november 2016 påklaget til Natur- og Miljøklagenævnet af ejendommens ejer, der er repræsenteret ved konsulent.

Sagen er pr. 1. februar 2017 overgået til behandling i Miljø- og Fødevareklagenævnet, jf. § 24, stk. 6, i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet.

Klager har navnlig anført, at

- delarealerne A og C ikke har været beskyttet historisk overdrev på tidspunktet for opdyrkningen i 2003/2004,
- klager overtog ejendommen i 1990, hvor delareal A og C var opdyrket, ligesom der blev høstet korn på arealerne i 1991,
- historiske luftfotos viser tegn på landbrugsmæssig drift, og
- arealerne har været braklagt fra 1992 indtil 2004, hvor de blev genopdyrket.

Klagepunkterne er nærmere uddybet i afsnit 2.3.

2. Sagens oplysninger

2.1 Ejendommen og området

Den omhandlede registrering af beskyttet overdrev ligger på matr. nr. [F1] Torderup By, Gunderup omtrent 7 km sydøst for udkanten af Aalborg. Ifølge sagens oplysninger blev arealet vejledende registreret af Nordjyllands Amt i 1995.

Det fremgår af Danmarks Miljøportal, at den omhandlede registrering af beskyttet overdrev dækker et areal på 4.747 m², som er beliggende på en sydvendt skråning i begyndelsen af en markant smeltevandsslugt, hvor der udspringer et lille beskyttet vandløb.[4] Lokaliteten ligger i kote-intervallet 45 til 53,5 meter jf. højdekurverne med 0,5 meter ækvidistance. Jordbunden i området udgøres af smeltevandssand.[5]

Langs med smeltevandsslugten mod nordvest er der registreret et større område med mosaiknatur bestående af beskyttet overdrev, eng og mose. I øvrigt er området præget af dyrkede marker.

Det fremgår desuden af Danmarks Miljøportal, at det registrerede areal blev besøgt af Aalborg Kommune den 13. juli 2010 og den 30. juli 2019. I 2010 blev ca. 1.450 m² besøgt og kommunen registrerede 21 forskellige plantearter, hvoraf seks var stjernearter. Naturtilstandsindexet blev beregnet til 0,53.[6] Kommunen fandt bl.a. blåhat, fløjlsgæs, håret høgeurt, hvid okseøje, gul snerre, liden klokke, muse-vikke og smalbladet høgeurt.[7]

I 2019 blev ca. 4.750 m² besøgt og kommunen fandt 29 forskellige plantearter, hvoraf fem var stjernearter. Naturtilstandsindexet blev beregnet til 0,36. Kommunen fandt bl.a. blåhat, liden klokke, gul snerre, smalbladet høgeurt og almindelig røllike.[8]

2.2 Den påklagede afgørelse

Aalborg Kommune har den 6. oktober 2016 i medfør af naturbeskyttelseslovens § 3, jf. § 65, stk. 2, meddelt afslag på lovliggørende dispensation til opdyrkning af et beskyttet overdrev på matr. nr. [F1] Torderup By, Gunderup. Der er samtidig meddelt et påbud om fysisk reetablering af den opdyrkede del af overdrevet på hhv. 2.547 m² (delareal C) og 630 m² (delareal A).

Baggrunden for afgørelsen er, at klager den 21. oktober 2015 rettede henvendelse til Aalborg Kommune, idet han ikke var enig i, at et vejledende registreret beskyttet overdrev på hans ejendom var større end de for beskyttelse påkrævede 2.500 m².

Aalborg Kommune blev i forbindelse med henvendelsen opmærksom på, at der tilsyneladende var uoverensstemmelse mellem det registrerede overdrevarsareal og den aktuelle udstrækning af overdrevet. Det registrerede areal dækker 4.747 m², mens der aktuelt kun var et tilbageværende areal på 1.570 m², der kunne betegnes som et overdrev. Resten af overdrevet var ifølge kommunen blevet opdyrket mellem 2002 og 2004. Den opdyrkede del af overdrevet udgør efter kommunens opfattelse i alt ca. 3.177 m², heraf 630 m² mod øst (delareal A) og 2.547 m² mod syd og vest (delareal C).

Aalborg Kommune har i høringsbrev af 18. november 2015 anmodet klager om at indsende oplysninger om arealets driftshistorik. Efter aftale blev der afholdt besigtigelse af arealet den 10. marts 2016, hvor ejer og dennes konsulent samt en repræsentant for kommunen deltog. Klager oplyste i den forbindelse, at arealet var dyrket, da han overtog det i september 1990, og at arealet blev braklagt i 1992 samt genopdyrket i 2003/2004. Kommunen forklarede, at der var en fejl ved afgrænsningen af den vejledende registrering, men at dette ville blive rettet til, således at registreringen kom til at stemme overens med arealets afgrænsning på luftfoto fra 1992. Kommunen ville undersøge nærmere, hvorvidt der foreligger dokumentation for braklægning og ville foretage en supplerende høring, såfremt den vejledende registrering blev fastholdt.

Aalborg Kommune har den 18. maj 2016 varslet et påbud om lovliggørelse og anmodet klager om at komme med eventuelle bemærkninger til sagen på baggrund af et udkast til afgørelse.

Klager har i partshørings svar af 21. juni 2016 bemærket, at kommunen i det fremsendte udkast til afgørelse ikke har inddraget luftfotos fra 1945 og 1954, selvom det ifølge klager er centralt for vurderingen af, hvorvidt arealet kan anses for at være et historisk overdrev. Klager har i høringssvaret anført, at der ses drift på arealet på luftfotos fra bl.a. 1945, 1954 og 1974, hvorfor det er udelukket, at det opdyrkede areal er et historisk overdrev. Der er med høringssvaret vedlagt tre erklæringer om driften på ejendommen.

Det fremgår af den påklagede afgørelse, at Aalborg Kommune på baggrund af tilgængelige luftfotos har vurderet, at det omhandlede areal siden 1945 har henligget som udyrket overdrev indtil dele af det blev opdyrket mellem 2002 og 2004. Arealet er efter det oplyste første gang registreret som beskyttet af Nordjyllands Amt i 1995. Det er kommunens opfattelse, at der er tale om et historisk overdrev.

Aalborg Kommune har uddybet, at arealets udstrækning varierer en anelse i perioden mellem 1945 og 2002, men at kommunen ved afgrænsningen har lagt betydelig vægt på luftfoto fra 1992, da det svarer til arealets udstrækning på luftfoto fra 2002.

Aalborg Kommune har i afgørelsen fremhævet, at arealet på luftfotos fremtræder med megen farvevariation, hvilket indikerer, at arealet ikke er dyrket, og at der formentlig er tale om naturlig overdrevsvegetation, som er tilpasset hældning og jordbund. Såfremt arealet havde været dyrket med afgrøder og gødsket, ville farverne forventes at være mere ens fra år til år. Det er vurderingen, at den ekstensive drift har været ens på hele det registrerede areal frem til 2002. Det er ifølge kommunen ikke sandsynligt, at de aktuelt opdyrkede delarealer også var opdyrkede i 1990 grundet forekomst af buske med den samme placering på luftfotos fra 1979, 1985, 1986, 1987 og 1992.

Naturtilstanden på den uopdyrkede del af overdrevet blev ved en besigtigelse heraf i 2010 vurderet til være to ud af fem, hvor et er bedst. Der blev registreret seks stjernearter på arealet: blåhat, håret høgeurt, smalbladet høgeurt, liden klokke, gul snerre og muse-vikke. Derudover blev der registreret seks problemarter, som fortrinsvist vokser langs kanten af området. Kommunen har i den påklagede afgørelse oplyst, at det registrerede areal er stærkt skrånende mod syd med hældning varierende mellem 18-30 % på sandet jord. De opdyrkede dele er de mindst stejle.

2.3 Klagens indhold

Klager har påklaget kommunens afgørelse om registrering af arealet som beskyttet overdrev, da han ikke er enig i, at det på tidspunktet for opdyrkningen i 2003/2004 var et beskyttet historisk overdrev.

Klager har til støtte herfor oplyst, at han har overtaget ejendommen i 1990, hvor delarealerne A og C var i en dyrket tilstand, at klager selv har høstet korn på delarealerne A og C i 1991, og at A og C herefter blev braklagt indtil de blev opdyrket igen i 2004. I et bilag til klagen er der vedlagt en erklæring fra en nabo, som udtaler, at han har været med til at høste på delarealerne A og C i 1991.

Klager har generelt om luftfototolkning anført, at der ikke findes luftfotos for årene 1990 og 1991, hvorfor Aalborg Kommune ikke kan tilsidesætte ejers oplysninger om driften. Klager har desuden forholdt sig generelt til brugen af luftfotos som dokumentation og har gjort

opmærksom på forbehold og begrænsninger i forbindelse med tolkningen af luftfotos.

Konkret har klager bemærket, at luftfoto fra 1945 indikerer tegn på drift, da der ligger høstakke på en mark nord for arealet uden en tydelig afgrænsning mod syd. På luftfoto fra 1954 fremstår arealet som et sammenhængende, homogent areal med striber i øst-vestgående retning. Arealet adskiller sig tydeligt fra et ekstensivt udseende areal på naboejendommen. På luftfoto fra bl.a. 1974 kan der erkendes et lyst felt på delareal A, hvilket klager har tolket som tegn på jordbearbejdning eller måske spor efter råstofudnyttelse, idet sandjorden er blottet. Sidstnævnte forhold er ifølge klager et direkte bevis for, at delareal A ikke kunne være et historisk overdrev på tidspunktet for opdyrkningen.

Med klagen er desuden vedhæftet en erklæring fra klagers far, som kan huske, at den tidligere ejer har høstet korn på arealet med selvbinder uden præcis at kunne huske årstallet. Klager formoder dog, at det må have været før 1960-1965, hvor mejetærskeren blev udbredt i Danmark.

2.4 Aalborg Kommunes bemærkninger til klagen

Aalborg Kommune har den 17. maj 2017 til klagen bemærket, at begrundelsen for den indgivne klage svarer til det allerede oplyste i forbindelse med partshøringen, hvorfor kommunen har forholdt sig hertil i den påklagede afgørelse. Kommunen har derfor i det hele fastholdt dens vurdering af, at delarealerne A og C ikke kan have været dyrket i 1990 og/eller 1991.

Aalborg Kommune har om anvendelse af luftfotos i § 3-sager generelt bemærket, at luftfototolkning altid skal sammenholdes med driftsoplysninger og kendskab til jordbund, fugtighedsforhold og vegetationen på arealet.

3. Miljø- og Fødevareklagenævnets bemærkninger og afgørelse

3.1 Miljø- og Fødevareklagenævnets bemærkninger

3.1.1 Det retlige grundlag

Efter naturbeskyttelseslovens § 3, stk. 2, nr. 4, må der ikke foretages ændringer i tilstanden af biologiske overdrev, når sådan naturtype enkeltvis eller sammen med andre naturtyper er større end 2.500 m².

Det påhviler den til enhver tid værende ejer eller bruger af ejendommen at lovliggøre et ulovligt forhold, jf. naturbeskyttelseslovens § 74, stk. 1. Kommunen kan i medfør af lovens § 73, stk. 5, udstede påbud om fysisk lovliggørelse samt knytte vilkår til påbuddet.

Der kan som udgangspunkt ikke klages til Miljø- og Fødevareklagenævnet over påbud, jf. lovens § 78, stk. 1, 2. pkt., men ejer/bruger kan efter nævnets praksis påklage spørgsmålet om, hvorvidt arealet er beskyttet, og om tilstandsændringen i den pågældende naturtype er lovlig.

Kriterier for registrering af natur omfattet af naturbeskyttelseslovens § 3 fremgår bl.a. af registreringsvejledningen[9] og vejledningen om beskyttet natur.[10]

Biologiske overdrev findes på veldrænedede, vedvarende tørbundsarealer med lysåben urtevegetation uden anden kulturpåvirkning end græsning eller slåning. Overdrev findes ofte på stærkt kuperede arealer som skrænter langs kysten eller langs ådale. De kan dog også findes på jævnt terræn. Såfremt arealet tidligere har været dyrket intensivt, skal den intensive drift - med omlægning og intensiv anvendelse af gødning, pesticider og evt. kalkning - være opgivet over en længere årrække for, at der kan være udviklet et biologisk overdrev.

Vegetationen på et overdrev er i reglen tæt og danner en sammenhængende grønsvær. Der er mange typiske blomsterplanter og græsser, og forekomsten af arter er i høj grad afhængig af jordbunden og den geografiske placering. Et biologisk overdrev kan således rumme mange typiske arter, eller være domineret af enkelte typiske overdrevsarter. Der kan endvidere findes et naturligt islæt af træer og buske, som tåler nogen græsning, f.eks. tjørn og rose.

Naturbeskyttelsesloven fra 1992 omfattede oprindeligt kun historiske overdrev samt visse andre overdrev så som kystskrænter.[11] Historiske overdrev er arealer, der som "udmark" lå uden for vangene i landsbyfællesskabets tid, og som traditionelt blev brugt til græsning for husdyrene og eventuelt også til høslet. Der er typisk tale om tørbundsarealer, der aldrig eller kun sjældent har været pløjet op, og som helt overvejende har været udnyttet som græsningsarealer. Derimod var overdrev, der ikke er historiske, kun i meget begrænset omfang omfattet af beskyttelsen, uanset om det opfyldte de vegetations- og jordbundsmæssige kriterier.

Først efter en ændring af naturbeskyttelsesloven i 2004 (L146) er alle biologiske overdrev med virkning fra 1. oktober 2004 omfattet af beskyttelsen i § 3, stk. 2, nr. 4.

3.1.2 Miljø- og Fødevareklagenævnet vurdering af den konkrete sag

Det er ubestridt, at delarealerne A og C er blevet opdyrket mellem 2002 og 2004, hvorfor det er af afgørende betydning for vurderingen af, om opdyrkningen er foretaget i strid med naturbeskyttelseslovens § 3, om der er tale om et historisk overdrev i ovennævnte forstand eller om et biologisk overdrev, der først blev omfattet af beskyttelsen i 2004.

Miljø- og Fødevareklagenævnet finder, at der ikke er grundlag for at tilsidesætte Aalborg Kommunes vurdering af, at hele det registrerede areal var et beskyttet historisk overdrev ved naturbeskyttelseslovens ikrafttræden den 1. juli 1992 og på tidspunktet for opdyrkningen af delområderne A og C mellem 2002 og 2004.

Miljø- og Fødevareklagenævnet bemærker, at tilgængelige luftfotos af lokaliteten i perioden 1945-2021 er gennemgået.^[12] I perioden 1945-2002 fremstår det registrerede areal anderledes end markerne nord og syd herfor, hvilket indikerer, at arealet ikke har været dyrket i denne periode. På luftfoto fra 1992 fremstår arealet rodet og med mange farvenuancer, hvilket efter nævnets tolkning viser, at der er tale om et naturareal med en lang kontinuitet.

Det af klager anførte om, at arealet er blevet opdyrket i 1990 og/eller 1991 kan ikke bekræftes ved en gennemgang af luftfotos. Det bemærkes herved, at der på luftfoto fra 1987 kan erkendes buske/små træer, som kan genfindes på den samme placering i 1992, og at arealet på luftfoto fra 1990 fremstår med en anden struktur end nabomarkerne, hvilke forhold gør det usandsynligt, at arealet har været opdyrket i 1990 og/eller 1991.

Klager har med henvisning til luftfotos fra bl.a. 1945, 1954, 1974 anført, at arealet har været omlagt jævnlige eller anvendt til råstofindvinding, da arealet fremstår homogent med striber i øst-vestgående retning, høstakke og enkelte år med blottet sandjord. Nævnet vurderer, at de af klager fremhævede luftfotos ikke kan føre til en anden vurdering af arealets beskyttelsesstatus, da striber og høstakke indikerer slåning, hvilket ikke til hinder for arealets status som beskyttet overdrev. Det lyse område på 1974-luftfotoet kan nævnet ikke forklare årsagen til, men det konstateres dog, at resten af det registrerede areal fremstår mere rodet.

Miljø- og Fødevareklagenævnet har ved vurderingen af arealets beskyttelsesstatus ydermere lagt vægt på, at arealet blev besigtiget af Aalborg Kommune i 2010 og i 2019, hvor der blev registreret karakteristisk overdrevsvegetation på den uopdyrkede del af det registrerede areal. Det er desuden indgået i vurderingen, at arealet er beliggende på en sydvendt skråning i en markant smeltevandsslugt, og at jordbunden er tør og består af smeltevandssand.

Miljø- og Fødevareklagenævnet finder således efter en samlet vurdering af arealets driftshistorik, jordbund, beliggenhed, topografi og vegetation på den tilbageværende del, at det registrerede areal lever op til kriterierne i registreringsvejledningen for at være et beskyttet historisk overdrev.

Det følger af naturbeskyttelseslovens § 65, stk. 2, at der i særlige tilfælde kan meddeles dispensation fra forbuddet i § 3.

Miljø- og Fødevareklagenævnet finder, at der ikke med klagen er fremkommet oplysninger om særlige omstændigheder, der kan begrunde en dispensation fra naturbeskyttelseslovens § 3, til opdyrkningen af det beskyttede overdrev.

3.2 Gebyr

Som følge af afgørelsen tilbagebetales det indbetalte klagegebyr ikke, jf. gebyrbekendtgørelsens § 2.[13]

3.3 Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse

Miljø- og Fødevareklagenævnet stadfæster Aalborg Kommunes afgørelse af 6. oktober 2016 om afslag på lovliggørende dispensation samt påbud om retablering af beskyttet overdrev på matr. nr. [F1] Torderup By, Gunderup, tilhørende [A1], 9260 Gistrup.

[1] Lovbekendtgørelse nr. 240 af 13. marts 2019 om naturbeskyttelse med senere ændringer.

[2] Lov nr. 1715 af 27. december 2016 om Miljø- og Fødevareklagenævnet.

[3] Bekendtgørelse nr. 754 af 16. juni 2012 om gebyr for indbringelse af klager for Natur- og Miljøklagenævnet m.v., jf. § 3, stk. 4, i bekendtgørelse nr. 132 af 30. januar 2017.

[4] <https://arealinformation.miljoportal.dk/html5/index.html?viewer=distribution> (<https://arealinformation.miljoportal.dk/html5/index.html?viewer=distribution>).

[5] Jf. jordartskort 1:25.000, GEUS. Registreringen omhandler overfladegeologien i 1 meters jorddybde.

[6] <https://bios.au.dk/forskningraadgivning/temasider/terrestrisk-naturtilstand/naturtilstandpaa3arealer/beregningafnaturtilstandpaa3arealer/>

[7] <https://naturereport.miljoportal.dk//592762> (<https://naturereport.miljoportal.dk/592762>).

[8] <https://naturereport.miljoportal.dk//870651> (<https://naturereport.miljoportal.dk/870651>).

[9] Vejledning om registrering af beskyttede naturtyper, Miljøministeriet, Skov- og Naturstyrelsen, 1993, https://mst.dk/media/113519/vejled_1_.pdf (https://mst.dk/media/113519/vejled_1_.pdf).

[10] Vejledning om naturbeskyttelseslovens § 3 beskyttede naturtyper, Miljøstyrelsen, 2019, <https://www2.mst.dk/Udgiv/publikationer/2019/12/978-87-7038-139-0.pdf> (<https://www2.mst.dk/Udgiv/publikationer/2019/12/978-87-7038-139-0.pdf>).

[11] Se Naturklagenævnet Orienterer (NKO) nr. 238.

[12] Luftfotos fra 1945 og 1954 kan ses på Danmarks Arealinformation (<https://arealinformation.miljoeportal.dk/html5/index.html?viewer=distribution> (<https://arealinformation.miljoeportal.dk/html5/index.html?viewer=distribution>)).

1960-64, 1967, 1970, 1974, 1975, 1979, 1981, 1985, 1986, 1987, 1990 og 1992 kan ses på flyfotoarkivet (<http://geonord.flyfotoarkivet.dk/> (<http://geonord.flyfotoarkivet.dk/>)). 1995, 1999, 2002, 2004, 2006, 2008, 2010, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020 og 2021 kan ses på Aalborg Kommunes kortinfo (<https://drift.kortinfo.net/Map.aspx?page=kortHjemmeside&Site=Aalborg> (<https://drift.kortinfo.net/Map.aspx?page=kortHjemmeside&Site=Aalborg>))

[13] Bekendtgørelse nr. 754 af 16. juni 2012 om gebyr for indbringelse af klager for Natur- og Miljøklagenævnet m.v., jf. § 3, stk. 4, i bekendtgørelse nr. 132 af 30. januar 2017.

Sag:

18/05534

Dato:

16. august 2021.

Emner:

NBL - beskyttede ...

Miljø- og Fødevareklagenævnet (<https://naevneneshus.dk/start-din-klage/miljoe-og-foedevareklagenaevnet/>) •
Nævnenes Hus • Toldboden 2 • 8800 Viborg • Tlf. nr.: 72 40 56 00 • CVR: 37795526 • mfkn@naevneneshus.dk
(<mailto:mfkn@naevneneshus.dk>)
Tilgængelighedserklæring (<https://www.was.digst.dk/mfkn-naevneneshus-dk>)